قانون مایه کوبی عمومی و اجباری (مصوب ۱۳۲۲/۰۷/۰۳)

ماده یکم – وزارت بهداری مجاز است برای پیشگیری و مبارزه بر ضد امراض همه گیر در مواقع لازمه و نقاطی را که مقتضی بداند مایه‌کوبی عمومی‌و اجباری را اعلان نماید. و همچنین وزارت بهداری مجاز است در مواقع شیوع بیماری های واگیر و همه گیر مبتلایان را اجباراً منفرد و در بیمارستان های‌مربوطه بستری و تحت معالجه قرار دهد و نیز وزارت بهداری مجاز است منازل بیماران فوق را مطابق اصول فنی ضد عفونی نموده و صاحبان منازل‌باید با مأمورین بهداری در این باب مساعدت و همکاری نمایند.

ماده دوم – در نقاطی که به موجب ماده یکم مایه‌کوبی عمومی و اجباری از طرف وزارت بهداری اعلان می‌شود عموم ساکنین مکلف هستند مایه‌کوبی نمایند.

تبصره – مایه‌کوبی عمومی و اجباری مجانی است و هیچگونه تحمیلی به اهالی نخواهد گردید.

ماده سوم – متخلفین از این قانون طبق ماده ۲۲ قانون طرز جلوگیری از بیماری های آمیزشی و واگیر مصوب خرداد ۱۳۲۰ مورد تعقیب و مجازات‌خواهند شد.

ماده چهارم – آیین‌نامه اجرای این قانون از طرف وزارت بهداری تدوین و پس از تصویب هیأت وزیران به موقع اجرا گذارده می‌شود.

این قانون که مشتمل بر چهار ماده است در جلسه سوم مهر ماه یک هزار و سیصد و بیست و دو به تصویب مجلس شورای ملی رسید.

رییس مجلس شورای ملی - حسن اسفندیاری

دانشگاه علوم پزشکی تربت حیدریه
اداره امور حقوقی